

[Villemoes.]

torer, inklusive den højtærede Finansminister, er helt glade for at skulle forlænge den hidtil gældende midlertidige Lov. Vi har af Udtalelser fra den højtærede Minister i et Interwiev med ham set, at den højtærede Minister om Tøjskatten oven i Købet brugte Udtrykket, at det var en fæl Skat. Jeg tror, det er et Udtryk, som mange vil indrømme den højtærede Minister er rigtigt.

Da vi i Fjor behandlede Forslaget til den nugældende Lov, drøftedes ogsaa Spørgsmaalet om Bibeholdelse af Skat paa Manufakturvarer — altsaa det, man populært kalder Tøjskatten — contra Ophævelse af Skatten, der jo er indført af de tidligere Regeringspartier, som var eneraadende indtil den 9. April i Fjor.

Som ærede Medlemmer ved, skete der ingen Forbedringer i Lovforslaget i Fjor her i det høje Landsting. Forslaget blev vedtaget, saaledes som det var forelagt for os, det vil sige, det blev overladt til den højtærede Finansminister i Forbindelse med den højtærede Handelsminister at bestemme, hvilke Forsørgere der skulde have de Kort, der dengang blev indført, de Kort, som det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen lige har omtalt, Kort paa 10 Kr. pr. Stk. til Børn under 15 Aar for et stort Udsnit af den daarligst stillede Del af Befolkningen. Rigsdagen havde ikke nogen Indflydelse paa, hvor mange der skulde have det. Jeg gjorde dengang gældende — jeg har ingen Erindring om, hvorfra jeg havde Tallene —, at det antagelig vilde dreje sig om ca. 800 000 Kort, saaledes at kun ca. 140 000 Børn, idet der vistnok var 940 000 Børn under 15 Aar, blev undtaget, og at dette vilde medføre nogen ekstra Administration.

Nu foreslaas det altsaa, at der skal gives Kort til alle Børn under 15 Aar, hver et Kort paa 25 Kr. Jeg er klar over, at det i dette Tilfælde som i alle andre Tilfælde, naar en Lov er vedtaget, er Administrationen, der skal bringe Loven til Udførelse, men jeg vil dog gerne sige til den højtærede Finansminister, uden at jeg i øvrigt skal blande mig i det, eller har nogen Ret dertil, at jeg tror, det ikke vilde være ufornuftigt, hvis Summen — det drejer sig vel om 23½ Mill. Kr. — uddeltes i et Par Rater. Hvis der er 940 000 Børn under 15 Aar, bliver Udgiften altsaa de 23½ Mill. Kr. Hvor meget Tøjskatten, som det skulde være en Del af, vil indbringe, kan man naturligvis ikke forud vide bestemt. Vi ved, at den højtærede Minister tidligere har bedømt Tallene alt for lavt, men at en ikke uvæsentlig

Del deraf efter Forslaget gaar tilbage til Familier med Børn, synes jeg i hvert Fald maa gøre den Pille, som skal sluges af alle, mindre stærk. Det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen har fuldstændig Ret i, at man nok kan kritisere og sætte sig paa den høje Hest, men naar vi er med til det, er vi med til det alle. Jeg synes altsaa, at den Pille, som nu er lavet, er noget lettere at sluge.

Noget andet er, at Tøj paa vore Breddegrader just ikke kan siges at være luksuspræget altsammen, i alt Fald ikke det nødvendige Tøj, og at denne Skat ligesom en hvilken som helst anden Statsafgift virker prisfordyrende, og derfor er Skatten i sig selv noget mærkelig i en Tid, hvor Staten vil hjælpe til at holde Priserne nede. For saadan er det jo, at Skatten virker prisfordyrende paa Nødvendighedsartikler. Og der bliver altsaa sat et Skel alligevel. Nu er det ved Børn under 15 Aar, men der gives dog ogsaa adskillige Familier med Børn i 16—17 Aars Alderen, store Læredrenge o. s. v.; det er ogsaa Aargange, som nok kan slide paa Tøjet, og hvor det kan volde Forældrene Vanskelighed at skaffe Pengene til Veje, og disse Forældre vil næppe hilse Loven med nogen særlig Varme, naar den nu bliver vedtaget af Rigsdagen.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslaget — det finder jeg ingen som helst Anledning til. Jeg vil blot sige, at de Smaaforbedringer, der er foretaget i det andet høje Ting, synes jeg er af det gode, og jeg skal i øvrigt komme en lille Smule tilbage dertil om lidt. Men jeg maa maaske minde om, at i Fjor, ved det tilsvarende Lovforslags Behandling her, omtalte jeg det rigtige i, at en Afgift, som var indført ved en tidligere Lov, Afgiften paa Hvidtøl, det, man kaldte Skatteklasser III, bortfaldt, men at det saa ogsaa samtidig afgjort maatte anses for urigtigt, at den forhøjede Afgift, man ved den tidligere Lov havde indført paa Afholdsøllet, det, der kaldes Skatteklasser II, blev bibeholdt, thi derved blev Forskellen mellem disse to Klasser Øl for stor. Og jeg synes vedblivende, det er urigtigt. Under Udvælgelsesbehandlingen i Landstinget vilde hverken den højtærede Minister eller de Partier, som han tidligere alene støttede sig til, tage Hensyn til denne efter min Mening ganske rimelige Tanke. Jeg beklagede det, og nu, ja, nu er vi altsaa lige saa vidt. Jeg har ikke haft Lejlighed til at læse Fortrykket af Forhandlingerne i Folketinget, men jeg har dog set i nogle af Morgenbladene derom, og jeg forstaa, man har været lidt inde